

и въ мнѣніето на Теофила Лавалѣ, който, какъто видѣхъмы открай, има Славенитѣ за преселенцы въ Европа, на-слѣдъ Келтийтѣ и Тевтоитѣ.

Подирь тѣзи критичесъ разысканія по исторіята старо-славянскаго міра, ный преминувами вече въ изъучваньето на отечественната наша исторія. Понеже Българытѣ, какъто и другытѣ славени от-колѣ были сѫ въ постоянни сношенија съ Дакитѣ, за туй ный ще начнемъ отъ тѣзи послѣднитѣ, като дадемъ илѣтѣмъ кратко понятие и за онѣзи народы, които сѫ били въ съприкосновеніе съ еднитѣ и другытѣ. Оттамъ исторіята на българския народъ са раздѣля на двѣ главны части:

I. — Исторія на Дакитѣ и на другитѣ народы, които населявали дунавските земи преди Българитѣ до V-й векъ слдѣ Р. Х.

II. — Исторія на Българитѣ отъ старо време до днесъ, именно до 1872 год.

Първата отъ тѣзи части съдържа три главы: I) Собствено за Дакитѣ; II) Понятие за Готитѣ и Унитѣ; III) За дунавските Славени и тяхното распространение по балканската полуостровъ.

Втората часть на българската исторія, съ която ище са занимаймы повече, по обширността на предмета и по развитиетѣ си епохи, има 7 периода:

Първый periodъ, нареченъ до-исторический, простира са отъ незапамятни времена до 679 год. слѣдъ Р. Х., именно до основаніето на славено-българското царство въ Мизія при Аспаруха.

Вторый periodъ объема старата исторія на Българитѣ, като захваща отъ тѣхното укрѣпяванье